

отримання прибутків. Настільки багато людей обійшли межі цієї концепції, щоб скоїти шахрайство у звітності, що різноманітні органи, що встановлюють стандарти, розробили величезну кількість інформації про те, що являє собою належне визнання доходів.

- Принцип періодичності. Це концепція, згідно з якою бізнес повинен звітувати про результати своєї діяльності протягом стандартного періоду часу. Це може кваліфікуватися як найбільш наочний із усіх принципів бухгалтерського обліку, але має на меті створити стандартний набір порівнянних періодів, що корисно для аналізу тенденцій [3].

Література:

1. Три золоті правила бухгалтерського обліку — URL: <https://www.patriotsoftware.com/blog/accounting/three-golden-rules-accounting/> (дата звернення: 11.11.2021).
2. Sakhno L.A. Forenzik. *Materials of the international scientific-practical conference "Topical problems of accounting and audit in today"*. K.: NATIONAL AVIATION UNIVERSITY. 2020. p. 193-195.
3. Основоположні принципи бухгалтерського обліку — URL: <https://www.accountingtools.com/articles/2017/5/15/basic-accounting-principles> (дата звернення: 11.11.2021).

ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В НАПРЯМКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ – СОЦІАЛЬНІ НЕБЕЗПЕКИ

Тригуб А. А., студентка 2 курсу факультету Архітектура

Журавська Н. Є., к.т.н, доцент кафедри охорони праці та навколишнього середовища

Київський національний університет будівництва і архітектури

Як відомо, загроза забруднення навколишнього середовища на рівні національних та міжнародних проблем було причиною скликання в Стокгольмі (1972 р.) Міжнародної Конференції з охорони природного середовища. В роботі взяли участь 113 країн, в тому числі СРСР і соціалістичні країни. Прийнято два документи: «Декларація принципів» і «План заходів». З 1972 року на Генеральній Асамблеї ООН запровадила новий орган - Програму ООН з охорони навколишнього середовища (UNEP). Відповідно до програми UNEP світові екологічні проблеми згруповані в розділи. Актуальним на сьогодні є вплив навколишнього середовища і його змін на здоров'я людини, складової екологічної безпеки, яка не можлива з відривом від соціальних, економічних і демографічних проблем, вони взаємопов'язані.

Згідно робіт Н.Ф. Реймерса, існує така класифікацію потреб людини:

- елементарні, базові;
- вторинні, інформаційні;
- псевдопотреби (шкідливі звички).

Потрібен пошук їх збалансованої комбінації (з максимальним обмеженням потреб третього типу).

Шкідливі звички викликають залежність людини від речовини, яку вона вживає та перешкоджають людині розвиватися як розумово і фізично. Серед цих звичок виділяють декілька найбільш шкідливих – це алкоголізм, тютюнопаління, наркоманія та токсикоманія. Соціальні небезпеки – це небезпеки, викликані низьким духовним та культурним рівнем. До соціальних небезпек належать вживання речовин, що порушують психологічну і фізіологічну рівновагу людини (алкоголь, наркотики, паління). Окрім соціальної небезпеки, шкідливі звички є джерелом індивідуального ризику.

За дослідженнями на діаграмах зображено статистику щодо вживання та ставлення до шкідливих речовин. Опитування проведено серед студентів архітектурного факультету КНУБА (рис. 1).

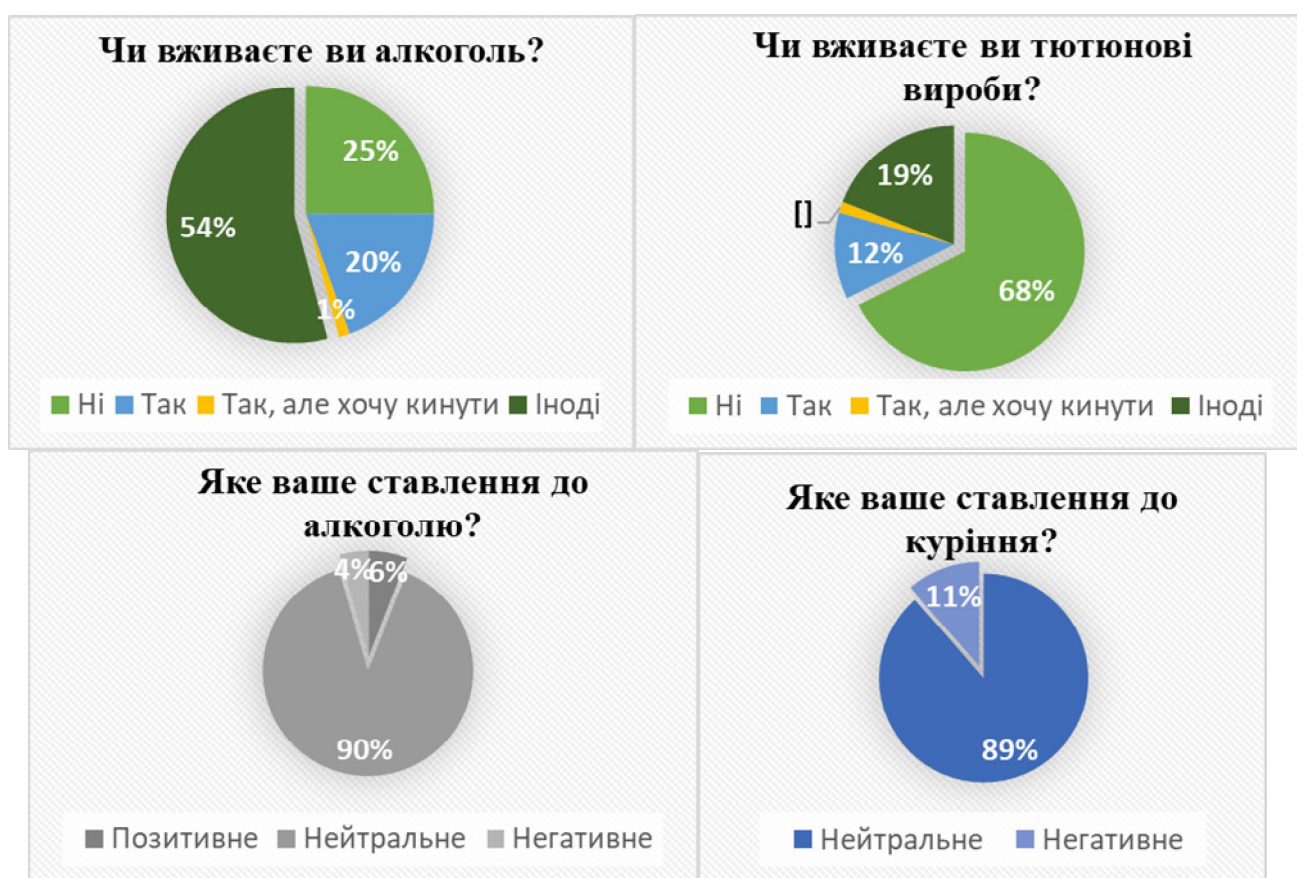

Рис. 1. Опитування студентів архітектурного факультету КНУБА

Отримані результати показали, що у більшість студентів нейтрально ставиться до шкідливих звичок і не курить, проте велика частка іноді вживає алкоголь. Таким чином вирішення проблеми екологічної безпеки в напрямку навколишнього середовища і його впливу на здоров'я людини на рівні міжнародної і національної проблеми залежить від її складових. На здоров'я людини, яке є складовою екологічної безпеки, впливають шкідливі звички. Тому боротьба з ними стосується національної та міжнародної політики (подолання глобальних небезпек можливе лише при усуненні локальних).

Література:

1. Безпека життєдіяльності та цивільний захист: навч. посіб. для здобувачів ступеня бакалавра КПІ ім. Ігоря Сікорського; уклад. О. І. Полукаров. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2019. 148 с.
2. Безпека життєдіяльності : підручник/ О. І. Запорожець, Б. Д. Халмурадов, В. І. Применко та ін. Київ : ЦУЛ, 2013. 448 с.
3. Реймерс Н. Ф. Экология (теории, законы, правила принципы и гипотезы) : журнал «Россия Молодая», 1994. 367 с.

СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ ТА АДАПТАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ В УКРАЇНІ

Тютюнник Г. О., к.е.н., н.с. відділу економіко-екологічних проблем приморських регіонів

*Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАНУ
Французький бульвар, 29, м. Одеса, Україна, 65044*

Явища швидкої урбанізації та збільшення щільності людей в історії нараховують вже не один період. Проте головна негативна риса не стільки збільшення територій міста, а саме відокремлення людей один від одного та від навколишнього природного середовища. Розширення міст ділить суспільство на економічні анклавів і анклавів землекористування. Воно не дозволяє збагачувати один одного, не допускає взаємодії для процвітання суспільства і міст. Планування міських територій повинно викликати бажання об'єднуватися, характеризуватися взаємними вигодами. Необхідним є розуміння існуючого різноманіття і синергії між просторами. Сільські території в поєднанні з малими і середніми містами важливі для послідовного регіонального розвитку. Сполучення малих і великих міст виконує центральні функції транспорту житлової інфраструктури та надання державних послуг.

Формування міст повинно передбачати створення такої атмосфери середовища, де людина зацікавлена жити та проявляти себе. Сприяти організації навколишнього середовища на основі економічних, правових та естетичних концепцій та умов з метою добробуту населення та якості навколишнього середовища. Цільне, багатофункціональне середовище більш орієнтоване на громадський електротранспорт, розвиток пішохідних та велосипедних зон із більш цікавим довкіллям для прогулянок та розвинута сфера обслуговування в якості місцевих центрів тяжіння. Стійка продовольча система – це можливість зв'язати сільських виробників продукції і харчування з міськими споживачами.

Важливим рішенням кращих світових практик є формування планування розвитку міст з акцентом на розміщення жителів в кроковій доступності від будинку відповідно їх місць роботи. Поєднання відображення інтересів різних соціальних груп і задоволення житлових потреб. Позитивним рішенням є географічна ефективність та раціональність системи дорожнього руху. Це спонукає до кращого функціонування міст та вирішує питання викидів вуглецю